

הסיוור המשריין

רס"ן אליצור

דים, אלא כיצד לסייר, על-ידי מי, כיצד להעביר ידיעות לרמות הממונות, והיכן מסתיימת משימת הסיירים ומתחיל תפקידם של הגייסות המסתערים.

עלעול קצר בדפים גדולים בהיסטוריה

תכליתיותן של ידיעות שנוצלו נכונה מזה, ומחדלים באיסוף ידיעות ובניצולן מזה, קבעו לא אחת בעבר גורל צבאות וממלכות.

עוד באחת המערכות הקדומות הידועות בדברי הימים — מערכת קדש, 1285 לפנה"ס — מזדקר לעין ליקוי בתפעולם של הסיירים. יתכן כי ניצחונם של המצרים בקרב זה היה הופך לניצחון מכריע, אילו גילה מי לרעמסס השני את עובדי דת הימצאותו של הצבא החתי מאחורי קדש (ולא ליד חלב, כפי שהוטעה להאמין על-ידי ידיעות כוזבות בהם הלעיטו מלך החתים). אמנם, אחר-כך, עם הקמתו של מחנה פרעה אמון — דאגו המצרים להוצאת סיורים מאבטחים, והללו הורו כיח עצמם בשבותם שני חתים, אשר מסרו, מאוחר מאוד, כי הצבא החתי נכון להסתער.

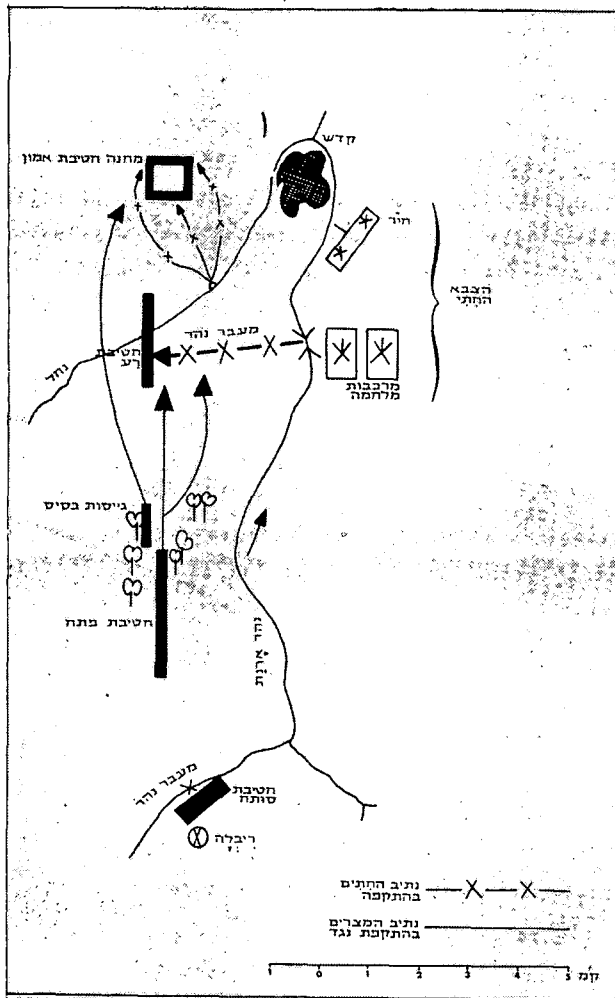
נוכל לעמוד על דוגמה נוספת, אם נתעכב במרוצנו על פני הזמנים והזירות בשנת 217 לפנה"ס. נמצאים אנו על גדתו הצפונית של אגם טרמיניוס, וצופים בחרדה כיצד פלאמיניוס

תולדות הסיוור ראשיתו בשחר ההיסטוריה, כאשר החלו אנשי המערות מתאגדים לציד. כורח הקיום שיכלל את השיטות ואמצעי-הפעולה, ומן הסתם מצאו הציידים, כי מסע ההתקרבות על שאונו, וחוסר הא-חידות שברמת המקצועיות בין ציידים ותיקים למנו-סים פחות, ואולי גם קשיי התקשורת בין האנשים, הבריתו את החיות מכרי-המרעה וממקורות-המים עוד בטרם אוכנו.

משום כך מינו המנהיגים את בחירי הציידים, להיות לעיניים לשבט, והם שהפכו במרוצת הדורות למשורשות הפלנגות, האסקדרונים ועוצבות השריון — יחידות הסיוור.

זירות הקרב שינו את תפאורתן. אמצעי הקשר והשליטה התפתחו, וכן שופרו אמצעי התובלה, נתעצמו אמצעי ההרג וטווחם גדל. אך העקרונות הישנים נשארו על מכונם, ואחד מבין מרכיבי-היסוד בהם הוא ידע האויב והזירה.

בתוך מכלול הכלים השונים של איסוף מידע, בולט הסיוור ככלי-איסוף צמוד לתחומי זמן וזירה, המסוגל להגיב כהלכה על התפתחויות, ולספק עובדות מוחיות. הבעיה אינה הצורך בסיוור, שכן בכך הכל מו-

קרוב קדש, 1285 לפנה"ס

טיעון זה מעלה מייד שמות כגון: קבוצות המדבר ארוכות-הטווח³ וצבאו הפרטי של פופסקי⁴. לא הזכרנו יחידות מסוג שירות-האוויר המיוחד של סטירלינג, מכיוון שבעוד אלה ש- נמנו עסקו בעיקר בתפקידי סיור, היתה האחרונה יחידת-פשי-טה לוחמת במהותה. קל לראות גם מתוך מהלכיה השונים של מלחמת-העולם השנייה, שיחידות סיור אלה, שפעלו מאחורי הקווים על-ידי הסתננות, הצליחו במדבר המערבי להשיג בדרך "שקטה" ידיעות ביעילות רבה יותר מאשר באזורים כדוגמת יבשת אירופה; הטעם לכך — במרחבי העצומים, הבלתי מיושבים, של המדבר, שיצרו פערים בין היחידות שמנגד, ובניצולם של שטחים שנחשבו לבלתי עבירים. בשטחי

הרומאי מזלזל בהוצאת סיורים. התוצאה אינה מאחרת לבוא והצבא הרומי נכנס למארב של חניבעל. שנת 530 לפנה"ס. בליסארוס — מדוע קופח מצביא ביונטי גדול זה על-ידי ההיסטוריה? אולי משום שחסר לו משור-רז? — מחזיק בדרס באמצעות 17,000 חייליו, 40,000 חיילים פרסיים רואים את פרי הניצחון על הביזנטים בטווח הנף-רומח. אולם, חיל-הפרשים הפרטי שכח לסייר את איזור הגב-עות, שבהן הסתתרו אותה שעה הפרשים הביזנטיים. הניצחון הצפוי הפך לתבוסה. תבוסה ראשונה שנחלו הפרסים מידי הביזנטים מזה דורות אחדים.

ומאידך גיסא עומד השימוש המעולה בסיירים מצד בליסא-רוס, אשר למרות נחיתותו המספרית במרבית המערכות, השי-כיל להפריש יחידות ניידות מובחרות לגילוי נקודות התורפה של יריביו, או מסך מאבטח אשר העסיק תגבורות ומנע הת-ערבותן בשדה-הקרב (לדוגמה, פעולתו נגד קוי התחבורה של ויטיגאס, הנסוג לרבנה, בשנת 536).

נדלג ביעף אל מעבר לימי הביניים, ושרויים אנו בעת הח-דשה. שנת 1742. פרידריך ה-2 נסוג לעבר שלזיה כשהאוסט-רים רודפים בעקבותיו. לכאורה אכן רדפו האוסטרים את הפרוסים, אולם פרידריך שלח לפניו סיורים ואלה הכינו לו את מקום הקרב. ליד חוטוסיף עצר המלך הפרוסי את צב-אותו, והכה את האוסטרים מכה, שתוצאתה היתה ויתור מצד מריה תרזה על שלזיה.

אמן בהפעלת סיור נתגלה במלחמת-האזרחים בארה"ב ב-דמותו של שרמן. מצביא זה הפך את עצם הקרב ל"פרקיזמן מבוזבז" ותו לא... את ניצחונותיו השיג על-ידי ניידות. מסע אטלנטה שלו הוא דוגמה יוצאת מן הכלל להפעלת סיירים. לא אלאה עוד את הקורא אלא בדוגמה אחת נוספת:

במרס 1916 בעיראק ביצעו הבריטים פעולה ליד דוגאילה, לשחרור כוח נצור בכותא-אל-מארה. לו הפעיל קורפוס החי-דקל יחידת סיור מהירה לעבר מוצב דוגאילה, יכול היה גנרל קמפל לעמוד על אישיו הזעום של מוצב זה, ללא הריכוך הארטילרי בן 4 השעות, אשר הותיר לחליל פחה, המצביא התורכי, זמן רב כליכך לעיבוי מערכו הדל.

משימות הסיור בצבאות

הצבא הבריטי מועיד לסיירות השריון את תפקידי החיפוש אחר האויב, גילוי והשגת ידיעות עליו, אבטחת האגפים, הסיוע בנקודות רגישות בשטח, אבטחת הדרגים, וכן תפקידי הגנה בתוך המדינה. את יכולתן של היחידות להתמודד עם כוחות האויב ניתן לבחון מתוך ראיית מבנן והכלים שבהם הן מצוידות. פלוגת הסיור כוללת 5 מחלקות סיור ומחלקת סיוע. מחלקות הסיור בנויות מ-2 שריוניות מדגם "פרט" ו-2 שר-יוניות מדגם "סלדין"².

אם נתיר לעצמנו ציוריות-מה, חדורה התפיסה הבריטית ברוח מסורת עתיקה של ציידים, המוצאת ביטוי גם בתפקוד יחידת הסיור. הסיירים נתפסים כמעין כלבי-צייד בעלי כושר דיווח, המיועדים לאכן את האויב ולפעמים להעסיקו מעט — כאשר ברור כי אין בכוחם להתמודד מול כוחות חזקים; דבר זה בא לידי ביטוי גם בדרך ביצוען של המשימות, בעיקר על-ידי התגנבות, הסתננות, הפתעה, ולעתים מהלומות מתחת לחגורה.

- 1 לשריונית "פרט" משקל קרבי של 4.3 טונות. צוותה מונה 3 אנשים והיא חמושה במקלע "מאג" בן 7.62 מ"מ. בשנים האחרונות שיפרו הבריטים את כושרה הקרבי של השריונית על-ידי חימוש בטיילים נ"ט, מדגם "ויגילאנט".
- 2 בשריונית "סלדין", שמשקלה 11 טונות, תוחה בן 76 מ"מ וצוות של 4 אנשים.
- 3 קבוצות הסיור לטווחים ארוכים במדבר. ראה בעברית בספרים "אל-עלמין", "טוברוק", בהוצאת "מערכות".
- 4 יחידת מודיעין בריטית, שלחמה בעורף האויב כיחידת-סיור עצמאית, בלוב 1941/2 ובאיטליה 1943/4. הספר "צבאו הפרטי של פופסקי", מאת לויט'קול' ו' פניאקוב, בעברית בהוצאת "מע-רכות".

אירופה, שבה רשת כבישים מפותחת, הרים ואוכלוסיה צפופה יותר, היתה התמונה שונה.

למרות שצבא בריטניה עוסק בפיתוח סיוע אוירי לסיוור — הן מטוסים קלים והן מסוקים — אין עדיין ציוות תקני של כלי-טיס עם יחידות הסיוור. מידע מן האויר מושג, על כן, על-ידי הסתייעות בקורפוס ובדיביזיה. לרמת החטיבה מורדים כלים אויריים לצורך מבצעים מסויימים בלבד.

יחידות-הסיוור העיקריות בצבא גרמניה המערבית הן בדי-ביזית הטנקים והחרמ"ש — גדוד הסיוור, ובחטיבת הטנקים והחרמ"ש — פלוגת הסיוור. בגדוד הסיוור שתי פלוגות ופלוגת קשר, והוא כולל 10 טנקים בינוניים מטיפוס „ליאופרד" או „פאטון". כן מצויים בגדוד 32 נגמ"שים מדגם העומד לפני החלפה⁵. שריד מהעבר נשאר בצורת 3 אופנועים תקינים לפלוגה.

השינויים הדרסטיים ביותר בתחום הסיוור נערכים עתה בצבא ארה"ב. נראה כי מלחמת ויאט-נאם סיפקה דחף ניכר הן לשינויים לאור לקחיה, והן להגברת המחקרים המדעיים לפי-תוח כלים חדישים ומשוכללים לצבא שגם עד כה הצטיין באמצעיו.

כיתת-הסיוור האמריקנית, שהיתה מוסעת עד לפני זמן מה ב-4 ג'יפים, מוסעת עתה על ה-„M-114" או „M-113", עומדת לקבל בקרוב כנראה גם רכב חדש, נגמ"ש סיוור מדגם „M-113" משופר⁶.

מחלקת-הסיוור בגדוד-סיוור משוריין בצבא ארה"ב כוללת:

- שלושה טנקים „שרידן".
- חמישה נגמ"שים „M-114", המשמשים לסיוור והצפית, ובהם נגמ"ש אחד של מפקד המחלקה.
- כיתת רובאים בנגמ"ש „M-113".
- כיתת סיוע לוגיסטי בנגמ"ש „M-113".

ראוי לציין את כוח-האש העצום של הרכב הוחלי האמרי-קני, המוקנה על-ידי מקלע „מיניגן" בן 7:62 מ"מ, בעל קצב-אש של 4,500—6,000 כדור בדקה. דגם אחר של רכב זה חמוש בתותח בן 20 מ"מ „וולקן", בעל קצב-אש זהה.

בפלוגת-הסיוור 3 מחלקות, ואמצעי הקשר בה מעולים ביותר ומאפשרים שליטה ודיווח בטוחים ארוכים. אף בשאר האמצעים ראוי להתקנא: מסוקים בלתי-מאוישים מדגם „ג'רודין" המצויידיים במצלמות טלוויזיה; מכשירי מכ"מ שונים; אמצעים חדישים לראיית-לילה, הפועלים בעקרון הגברת אור בלא שיקרינו תאורה ניתנת לגילוי; טלוויזיה; טילי „פינג'פונג" ועוד. הפלוגה מסתייעת גם באמצעים אויריים לסיוור מן הפלוגה האוירית של הדיביזיה.

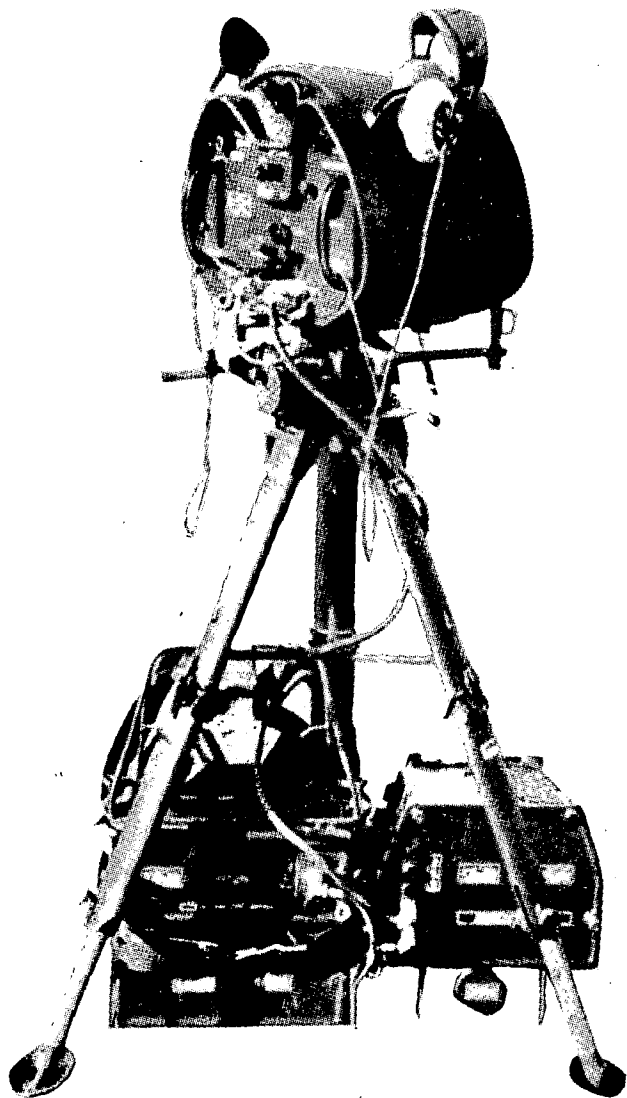
גדוד הסיוור הדיביזיוני כולל 4 פלוגות-סיוור, פלוגת טנקים בינוניים וסוללת תותחים מתנייעים. הטנקים דומים לטנקים הרגילים של הדיביזיה. סוללת התותחים המתנייעים בגדוד-הסיוור מצטיינת בניידות מעולה.

התותח המתנייע הוא „M-109" בקוטר 155 מ"מ, שטווחו 18 ק"מ ומשקלו 26 טונות, וקצב האש שלו, לאחר הכנסת סדן טריוזי גרמני, מגיע ל-6-7 פגזים בדקה.

1 פרטים נוספים ראה במאמר: הסיוור המשוריין לפי ההשקפה הגרמנית.
2 ראה ידיעות שריון XM-756.

בהחלט סכנה כי הן תשגנה את סיריהן, בעוד אלה מנסים עדיין להסתנן לעומק או למצוא נקודות תורפה במערך האויב.

מכ"מ רגלים מסלול

אמצעים

על-מנת לקיים את התנאי הראשון לפעילות עצמאית יעילה של כוחות-סיוור, זקוקים הללו לעוצמת-אש מספקת. כדי שיוכלו להשיג מידע הן בקרב, הן הודות לאפשרות להתקרב אל מוצבים, והן על-ידי האפשרות להיחלץ ממגע. על הטנקים ביחידות אלה להיות מסוג הטנק הבינוני המצוי בעוצבה אליה הן משתייכות, זאת — כדי להקל על הבעיות הלוגיסטיות בתחום החלפים והתחמושת, ולאפשר מילוי מהיר של פערים. למרות בעיית ה"שחיקה" חייבים הטנקים להיות אורגניים, שכן חשוב גם לבחור את צוותיהם מבעוד זמן ולאמנם, ולא הרי צוות טנק הלוחם כחלק מעוצבה, כצוות טנק הלוחם במסגרת מחלקה בודדת בעומק מערכי האויב. הגיוני גם להניח כי ה"שחיקה" בין צוותי טנקים, שהם סיריים מקצועיים, תהיה קטנה יותר. בעיה נוספת יוצר שאר רכבי-הקרב המשורייני של יחידות

ברמת הקורפוס פועלת חטיבת-הסיוור המשוריינת, בה קיימת "פלוגה אוירית", הכוללת 9 מטוסים קלים, 4 מטוסי-סיוור, 7 מסוקי-סיוור (ויוכנסו גם מסוקים קרביים מסוג "צ'איאן", החמושים במחסן-נשק שלם, החל בתותחים בני 20 מ"מ, וול-קן" ובמטולי-רימונים בן 40 מ"מ, וכלה ברקטות וטילים נ"ט). כמורכב מצויים בפלוגה 6 מסוקי-תובלה ו-12 מטוסים מופעלים מרחוק. החטיבה כוללת 120 טנקים בינוניים, כ-4 פלגות תר-תחים מתנייעים, ושורה ארוכה ורבגונית של מרכיבים נוספים.

מבנה היחידות ואמצעיהן מאפשרים גישוש וחיפוש אויב, וכן איסוף ידיעות גם תוך כדי פעילות אלימה. הניידות ועוצמת-האש מאפשרים פעולה בטוחים ארוכים בעומק מערך האויב.

משימות הסיוור

הסיריים הם גוף קטן ביחס בתוך כלל היחידה, וטיב פעולתם תלוי ישירות ברמתם המקצועית. בשל היותם מעורבים במגע קרבי במשך פרקי-זמן ארוכים, לעתים קרובות ביחסי-כוחות בלתי-ישיקולים, מצויה ביניהם תופעת ה"שחיקה". שלא כבגופים אחרים בצבא, קשה בהם יותר בעיית מילוי הפערים, הן באשר לבחירת האנשים המתאימים והן מבחינת הזמן הדרוש לאי-מונם. כדי לצמצם את ממדי הבעיה יש צורך בהגדרה ברורה של משימות הסיוור, דרכי ביצוען והאמצעים המתאימים לשימוש בו. יש לשאוף כי הסיוור ילחם אך-ורק לצורך משימתו העיקרית, דהיינו — השגת ידיעות. בקרב בין עוצבות ניידות נודעת חשיבות מיוחדת למתן תמונה נכונה של הקרב, ויחידות-סיוור קטנות תספקנה מידע במהלך הקרב. לעתים תוך שהייתן בשטח היריב, תוך כדי כך עלולים להיווצר מצבים שבהם ייכנסו הסיריים לקרב כדי לגלות כוחות יריבים, לגלות נקודות-תורפה ומהלכים. לעצם הלחימה מיועדים כוחות אחרים.

גמישותן של סיריות ניתנת לניצול לשם חיסכון בכוח. תפידי אבטחת אגפים, שהם למעשה בגדר התראה, יכולים אף הם להתמלא על-ידי סיריים באורח יעיל יותר מיחידות אחרות, עקב יכולתם להתפרס בגזרה רחבה.

גם בקרב ההשהיה, שהוא קרב קשה, יכולות יחידות-סיוור קטנות וגמישות לפעול רבות בשמשן כ"מתקילים", המסורגלים — למרות כוחם הועיר — לגרום לאויב להיערך לריק להתקפה, ולנקוט נזהל-קרב עקרים. ההשהיה על-ידי סיריים תאפשר לכוחות העיקריים להיערך מחדש ולתקוף שנית בתמרון מתאים, אף כי משימה זו חורגת למעשה ממשימות הסיוור. לעומת זאת, פשיטות על בסיסים עורפיים ועל סוללות ארטי-לריה ניתנות לביצוע יעיל גם על-ידי יחידות רגילות, ולא דווקא על-ידי סיריים. בזבוז הוא גם להטיל על סיוור תפקידי טיהור למיניהם. אמנם, במסגרת תנועתם של הסיריים עלולים להימצא יעדים שיש לטהרם לצורך ביצוע יעיל של המשימות, כגון סריקת שטח המיועד להצבת תצפיות, או טיהור יעדים להסתרת חדירות לעומק. סיבוכ סיריים במהלך הקרב גופו גורם גם לשיבוש לוח-הזמנים במילוי משימותיהם המיוחדות. בקצב-התנועה המהיר של יחידות השריון המודרניות, ישנה

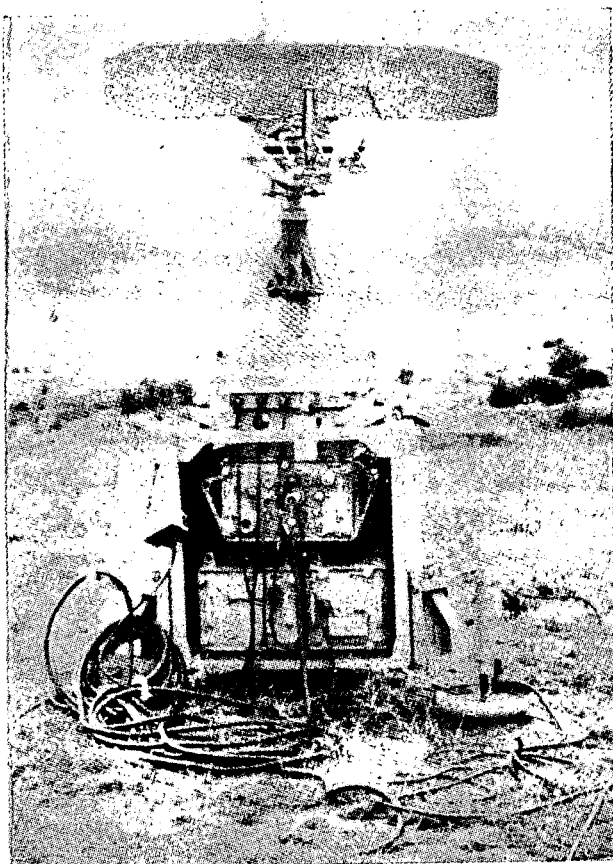
אשר להגנה נ"מ, תותחים בני 20 מ"מ ניתנים להפעלה יעיר-
לה נ"מ, במיוחד בהיותם מותקנים לכך באמצעי-בקרה מתאי-
מים. ברשות האמריקנים נגמ"שים קלים מסוג "M-114", שע-
ליהם תותח "וולקן" בן 20 מ"מ, מבוקר מכ"מ המותקן גם
במסוק "צ'איאן". כן נמצאים ברשותם טילי קרקע-אוויר קלים,
מסוג ה"רדאי" למשל⁹. זהו טיל אישי קל-נשיאה, המתביית
אל מקור החום של המטוס התוקף.

לבעיות הניווט, אשר העסיקו יחידות-סיוור מאז ומתמיד,
נמצאו פתרונות טכניים. למשל בין מערכות "לוראן" (ניווט
לטווח ארוך — long range navigation) קיימות מערכות
היפרבוליות מדוייקות; אלה מורכבות מתחנות-שידור המכ-
סות איזור נרחב, ומקלט המאפשר הזדהות בדיוק רב. גם
מכשיר אודוגרף משוכלל מאפשר דיוק הגעה עד 1% מן
המטרה.

הטלוויזיה נרתמה אף היא לעזרת העיניים הצופות, ומספקת
קשת ענפה של אפשרויות, החל בתצפיות יום ולילה, וכלה
בשידור ממוסוסים ומסוקים המופעלים מרחוק. בתחום האמצעים
יש להזכיר גם את הטיל האמריקני "פינג'פונג", המשוגר
לשטחים מתים, מצלם חוזר אל שולחיו.

- 7 ראה "מערכות" קצ'ו עמ' 24.
8 ראה על הטילים הללו "מערכות" קצ'ט עמ' 35.
9 ראה "מערכות" קצ'ט עמ' 46-7.

מכ"ם נגד

דוח הסיור. לגיפ יתרונות רבים. צלליתו הנמוכה מאפשרת
הסתר מראיה וניצול פני השטח. כושר העבירות שלו מעולה
ותנועת גלגליו שקטה, בניגוד לתנועת זחלים, אולם מגבלותיו
גדולות אף הן. עובדת היותו מחוסר שריון חושפת אותו לאש
הקלה ביותר. גם הגלגלים אינם תמיד בבחינת יתרון. בשטח
קשה-עבירות מאיטים הם את תנועת הרכב, באופן יחסי לזחלים.
כן אין אפשרות לחמש גיפים בנשק כבד יותר ממקלע בינוני.
מכאן מתברר בעליל הצורך בפיתוח רכב-משוריין לסיוור בעל
צללית נמוכה מאוד, עד 1.5—1.7 מ', שבו יותקן תותח מהיר-
ירי בן 20 מ"מ, הניתן להפעלה מבפנים. לרכב כזה ניתן יהיה
לתכנן מערכת-הסעה דו-תכליתית, של גלגלים וזחלים, אשר
ינתנו להחלפה אלה באלה במהירות.

גם חרמ"ש בסיוור זקוק לנגמ"ש משוכלל. על כיתת החרמ"ש
בסיוור למנות לא יותר מ-5 לחמים, בעלי נשק מסוג רובה-
הסער הרב-תכליתי, המתאים ליעודן של הכיתות שהוא טיהור
מוגבל בלבד וסריקה. את כוח-האש יש להגביר על-ידי תו-
תחים בני 20 מ"מ ומקלעים מסוג ה"מיניגן". עקב החיוניות
בהעברת-ידיעות שוטפת ל"מרכז הידיעות" יש צורך הן במכ-
שירי-קשר אמינים ובעלי טווח מספיק, והן בצידו משוכלל של
רכב "מרכז-הנתונים", כך שיוכל לקלוט, לעכל ולהעביר תמור
נת-מצב מדוייקת למפקד. יש לתת את הדעת לצידו יהדות-
סיוור באמצעים אויריים מופעלים מרחוק, שינוצלו לשימושים
רבגוניים ביותר.

לכוח-סיוור ניתן לסייע בשירותים ארטילריים ואויריים במ-
מדים גדולים. כמו כן, בשל הימצאו לעתים קרובות בעורף
האויב, יכול כוח מעין זה לכוון אש ארטילרית או אוירת
בצורה יעילה יותר מקצין תצפית קדמי רגיל. משום כך יש
לצרף קצין קישור ארטילרי וקשר סיוע-אוויר לסיוור, או לאמן
את קציני-הסיוור עצמם למומחיות בבקרת אש ארטילרית וא-
וירית, ולתת בידיהם מכשירים מתאימים לכך. את קצין התצ-
פית הקדמי, למשל, ניתן לצייד במד-טווח "לייזר", שמשקלו
הקטן ונוחיות הפעלתו אינם מוסיפים נטל על הסיירים.

הצורך בראיית-לילה אינו טעון הסברים. צבאות העולם
שרויים עתה בעיצומה של מהפכה בתחום זה, שבה תופסים
את מקומם של מכשירי התאורה התת-אדומה מכשירים הר-
בנויים על-פי עקרון הגברת אור הכוכבים⁷. יש לנצל מכשי-
רים אלה ניצול נרחב, עקב היתרון שבהפעלתם הסבילה, המור-
נעת גילוי.

תוספת גדולה לעוצמת-האש של הסיור עשויה להינתן על-
ידי טילים נ"ט על רכב-קרב. בצבאות השונים מתנהלות עבר-
דו-תפיתוח בתחום זה. כך, לדוגמה, התקינו הבריטים טילי
"ויג'ילנט" ו"סונינגפיר" על השריוניות מדגם "פרט", והגר-
מנים מתכננים התקנת טילי "הוט" ו"מילאן" על רכב-הסיוור.
לרוסים משפחה שלמה של טילים נ"ט כאלה, ובהם "סנאפר",
"סוואטר" ו"סגר", ואילו לאמריקנים טילים מסוג "טאו",
(המותקנים גם במסוק "צ'איאן")⁸. תוספת חשובה לכוח-
האש תינתן על-ידי מרגמות מתנייעות, שכן בכוחה של התח-
מושת תולדת-המסלול, עם ראשי-נפץ משופרים, לפעול לטווח
ניכר וביעילות. יש לשפר את אמצעי בקרת האש הארטילרית,
ולצרף קציני תצפית קדמיים של הארטילריה לסיוע.

מבנה רצוי

לפי דעתי יש לכלול ביחידת-הסיור את האלמנטים הבאים: פלוגת-סיור בדרג החטיבה יש לבנות ממספר גדול של פטרולים חזקים וניידים. גזרה שרוחבה כ-25 ק"מ ועומקה עד 20-30 ק"מ מצריכה כיסוי על-ידי 3-4 צוותי-סיור, שכל אחד מהם יכול ל-2 פטרולים.

לתוצאות יעילות יביא פטרול שיורכב מ-2 רכבי-סיור ו-2 נגמ"שי-חרמ"ש. נחוץ כי בכל פטרול יימצא צוות מרגמה בת 120 מ"מ. מפקדת צוות-הסיור תכלול רכב-קשר ומחלקה בת 3 טנקים מסוג הטנקים התקניים של העוצבה ממנה נשלח הסיור. מבנה כזה יספק 3-4 צוותי-סיור, בכל אחד מהם 5 רכבי-סיור, 4 נגמ"שי-חרמ"ש, 2 מרגמות מתניי-עות בנות 120 מ"מ, רכב-קשר ו-3 טנקים. במפקדת הפלוגה יימצאו כמובן גם קצין קישור ארטילרי וקשר סיוע-אירי.

אשר לגדוד-הסיור הדיביזיוני, נראה כי מבנהו צריך לכלול 2 פלוגות סיור, פלוגת טנקים וסוללת תותחים מתנייעים. פלוגת סיור בגדוד תוכל להתבסס על 5-7 טנקים במפקדת הפלוגה, בלא צוותי טנקים בצוותי-הסיור עצמם, וזאת בשל השוני העקרוני שבין פלוגת-סיור חטיבתית לגדוד-סיור דיביזיוני; זה האחרון יופעל בעיקר למשימות הדיביזיה, ויעסוק פחות בגישוש, בבחינת נתיבים ובבדיקת צירים כפלוגת-הסיור החטיבתית. לפיכך יפעל הגדוד בצורה מכוונת יותר, אף כי טווח משימותיו יגדל בהרבה. הכרח לתת לגדוד-הסיור אלמנט של סיור אירי. בלעדיו לא יושג ניצול מקסימלי של ההשקעה

בשאר מרכיבי הסיור. אלמנט אירי כזה אף יביא למיצוי-יתר של יכולת הביצוע.

סיכום

ניתן לקבוע, כי אם נוהגות יחידות-צבא בכלל לפעול בהתאם למה שמכנים הבריטים בשם „רוח הצבא“ (ביטוי שמשמעותו תכונות קרב, כגון תוקפנות, העזה, דבקות במטרה וכדומה) — הרי יחידות-הסיור, הנמצאות בקו המגע הראשון עם האויב, ולעתים אף פועלות בבידוד מן הכוח העיקרי, רגישות יותר מאחרות לתנודות הנובעות ממונח זה. ככל ש„רוח הצבא“ בהן רוויה יותר תכונות חיוביות, כן עולה תכליתיותן.

גם החשיבות העצומה הנודעת לקבלת תמונה נכונה וידיעות מעודכנות על האויב, נותנת מקום לעדיפות בטיפול נושאי הסיור. יתרה מזו, בעוצבות משוריינות, המתאפיינות בניידות גבוהה — ומשום כך גם בשינויי-מצב מהירים ובצורך דחוף ורצוף בנתונים עדכניים — יש לכך כפל משמעות.

כל סכום המושקע בפיתוח אמצעים מתאימים, יניב פירותיו בקרבות, וההשקעות תבאנה לחיסכון בכוח ובאמצעים. מידע מדוייק, מעודכן ושוטף, הוא הבסיס ליצירת הפתעה טקטית, למניעת מהלכים בלתי-צפויים לכוחותינו, ובסופו-של-דבר — לניצחון.

תיקון טעות

במרשם קרב שהופיע על גבי תצלום אויר במאמר „הקרב על תל עזיזיאת“ ב„מערכות“ 200, נפלה טעות: תל עזיזיאת נכבש ע"י הכוח של סרן אורי בלבד וכוחות המשנה המופיעים במרשם הם כוחות משנה של הכוח שלו, ולא כפי שמסומן.

עם הקוראים הסליחה.

